

Atvirų durų dienos šventykloje

Svetanas džiūgavo, kad gali įeiti į šventyklą!

Karolina Marin
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Svetanas buvo susijaudinęs. Jo šeima kėlėsi gyventi iš Argentinos į Jungtines Valstijas. Ir dabar pagaliau atėjo laikas lipti į didelį lėktuvą!

Lėktuvui kylant Svetanas pažvelgė pro langą. Jis svarstė, kokie bus jo nauji namai. Viskas bus kitaip. Naujas namas. Naujas miegamasis. Nauja kaimynystė. Ir pažintis su naujais draugais! Svetanas buvo susijaudinęs.

Svetanas taip pat žinojo, kad jo nauji namai buvo netoli nuo kų tik pastatytos šventyklos. Argentinoje šventykla buvo toli. Jis ją matė tik nuotraukose.

Svetanas atsisuko į mamą. „Ar manai, kad galėsime pamatyti šventyklą iš dangaus?“

Mama nusišypsojo. „Nemanau. Bet greitai ją pamatysime.“

Svetanas irgi nusišypsojo. Mama ir tėtis pasakė, kad šventykla dar neatidaryta. Tačiau netrukus bus atvirų durų dienos. Tai reiškė, kad, kol ji nepašventinta, žmonės galės įeiti į ją ir apžiūrėti. Ir Svetano šeima ketino eiti į atvirų durų dieną! Jis nekantravo pamatyti šventyklą gyvai.

Po kelių valandų Svetanas ir jo šeima buvo savo naujuose namuose. Buvo daug darbo. Svetanas padėjo išpakuoti dėžes ir tvarkyti, kad jų namai atrodytų gražiai.

Atvirų dienų išvakarėse jie susėdo svetainėje pasikalbėti.

„Šventykla yra Viešpaties namai, – sakė mama. – Būdami viduje, turime būti pagarbūs. Ar žinai, ką tai reiškia?“

„Kalbėti tyliai, kad geriau išgirstume Šventąją Dvasią?“ – paklausė Svetanas.

„Teisingai, – atsakė mama. – Būdami šventykloje galime daug išmokti.“

Svetanas linktelėjo. Jis norėjo būti pagarbūs, kad galėtų jausti Šventąją Dvasią šventykloje.

Kitą rytą Svetanas atsikėlė anksti. Jis apsirengė sekmadieniniais drabužiais. Netrukus atėjo laikas eiti.

Svetano šeima atvyko į šventyklą. Žmonės padėjo jiems užsidėti mažus plastikinius antbačius.

HOLINESS TO THE LORD THE HOUSE OF THE LORD

ILUSTRAVO MARIKAS ROBESONAS

„Mama, kodėl jie uždėjo šiuos maišelius man ant batų?“ – paklausė Svetanas.

„Nes šventykloje viskas nauja ir švaru. Mes norime ja rūpintis.“

Moteris juos pasveikino. Ji perskaitė žodžius ant šventyklos durų: „Šventumas Viešpačiui – Viešpaties Namai.“

Svetanas laikė mamą už rankos. Jie įėjo į vidų. Viskas buvo taip gražu! Galbūt taip atrodo rojus.

„Pažvelk! – sušnibždėjo Svetanas, rodydamas į paveikslą. – Čia yra Jėzus!“

Kai jie viską apžiūrėjo, Svetanas jautėsi laimingas. Jis buvo dėkingas, kad galėjo patekti į šventyklą. Jis norėjo vėl užeiti į ją, kai bus vyresnis. ●

Kaip Svetanas pasiruošė įeiti į šventyklą?